

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pia Hilaria R. P. Angelini Gazæi E Societate Iesv Atrebatis

Gazet, Angelin

Antverpiae, 1629

Auis S. Anselmi precibus eripitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70444)

Domumque remigrans, somnij vxorem sui
Vicumque totum complet ac viciniam.

O quisquis audis, discce quod praefens tibi
Res ipsa iurat, & Philippus in sene
Digito fidelis experimenti notat,
» Quam vita somno defidi distet nihil,
» Et quam voluptas somnio distet nihil.

Auis S. Anselmi precibus eripitur.

Ex Vita lib. 2.

PVer volucrem forte compediuerat
Tenace visco, vel coarctatam in scrobe
Supereminenti tegulam fefellerat.
Hanc deinde filo vinxerat reductili,
Ut abire patiens hac vel hac aethrae via,
Et nunc abitui, nunc receptui canens,
Cum ferret animus, deuocaret in manum,
Caucaeque condens in fenestros lares,
In volupe lucis destinaret postera.

Emissa quoties, liberam sese rata,
Auis cachinnos edere & nunc altior
Ridere puerum voluit, at pedunculum
Vbi fune domino deprimi sensit suum,
Tum praedolore, praepudore lacrymans
Mutire tota, sed vicissim gaudia
Sua esse puero de reducta sospite,
Reducemque digito mancipare praesidi.

Anselmus ille Cantuariae pedo
Sacræque notus infula, fors hac iter,
Vinctæque pedicas conspiciatus alitis,

» Vt

» Vt miseror, inquit, ut que (sollicitus vicem
 » Volantis huius mancipi) ereptam velim!
 A mente votum, vox ab ore, fluxerant,
 En spontè ruptus funis in partes abit,
 Abit & in auras ales, in lacrymas puer
 Abit solutus, & nihil nisi hinc manu
 Filum superstes eiulans refert domum.
 Sublimis illa, fune nota pendulo,
 Supraque volitans, reddit Anselmo bonas
 Sonore grates; reddit & puero suas
 Cum felle sannas, parque rediuuium pari.
 At inde comites ille versus ad suos,
 » Vt ploro (rursus inquit) ut miseror vicem
 » Miserrimorum funditus mortalium,
 » Quos ater auceps Tartari ut volucres habet!
 » Quos mille laqueis, mille captatos plagis
 » Vbi fune longo vinxit Assuetudinis;
 » Frugi esse cupiant, esto, se tollant humo,
 » Cæloque propius aduolare gestiant,
 » Melions auræ remiges; frustra omnia:
 » Ni facilis assit, vincla qui incidat Deus,
 » Illicet eodem retium, eodem sordium
 Fœdè reditur, & manetur fœdius.
 Et ille quondam sic Beatus ad suos.
 Ergo agite sultis, quotquot obstrictos habet
 Aut impetigo gloriæ, aut libidinis,
 Aut æstus iræ, aut pertinax opum sitis,
 Aut deses animi torpor, aut venter popa,
 Aut viperinæ vulnus inuidentiæ,
 (His namque pedicis Cerberaster septiceps,
 Cui mens in ictu semper est, vos distinet)
 Mora nulla, dante, qui potest & vult, Deo,

Isthæc

Isthæc agite dum dissipate stirpitus
 Malenata vincla, exite vires viribus:
 Et facite, qui vos crebrilius fecit iocum,
 Vulturius ille mango se risum vt fleat.

*Sub S. Anselmi equum lepuseulus
 confugit.*

Ex eiusdem Vita lib. 2.

Nictante Phœbo, iamque noctis in sinu
 Ineunte somnos, & sibi torum in rube
 Ramosiore strauerat lepuseulus.
 Indormiebat (vt solent) lenissimum,
 Solis ocellis peruigil, donec bonæ
 Lucida diei tela Sol oriens dedit.

Hunc vis odora transmeantium canum
 Repentè sensit, illicet baubatibus
 Astra ferientes, naribus vestigia
 Leporina lustrant. Sensit & rubi aduena
 Suam sibi arcem flebili obsidio premi,
 Eamque muris hac & illac peruiam;
 Nec intus arma, nec foris spem subsidit.

In pedibus obli sola vita, sola vis,
 Et in propinquo specula: haud enim procul
 Anselmus equitans antecesserat suis.
 Lepus ergo tacitus, perque posticum rubi
 Pernice saltu rectâ ad Anselmum viâ.

Olfecit hostis, vidit, & celer gradu
 Sequitur fugacem gens volucripes canum.

Iam pænè caudam de molossis quispiam
 Captabat ore, quando munitissimum

Nactus